BIBLIOTECZKA NAUKOWA „PO PROSTU" Nr 8

SPRAWOZDANIE CK WLKZM NA XI ZJAZD KOMSOMOŁU

(Referat sekretarza CK WLKZM N. A. Michajłowa

DOKOŃCZENIE

W A R S Z A W A • 1 9 4 9

Nie można również pominąć braków niektórych programów, planów nauczania i podręczników. Wiele wypaczeń w podręcznikach usunięto po uchwałach CK WKP(b) o zagadnieniach pracy ideologicznej. Jednakże trzeba jeszcze wielkiej pracy, aby **do końca wyplenić wszelkie objawy uniżoności w stosunku do kultury burżuazyjnego zachodu i wszystkie przejawy kosmopolityzmu, spotykane jeszcze w niektórych podręcznikach. Ministerstwo Oświaty i Akademia Nauk Pedagogicznych RSFRR powinny szerzej rozwinąć prace nad stworzeniem wartościowych podręczników.**

Niektóre podręczniki, szczególnie w przedmiotach humanistycznych, posiadają **olbrzymią objętość.** Inne podręczniki liczą 500 — 700 stronic. **Taka „pękatość" nie przynosi żadnej korzyści szkole.**

Zbyt wielkie jest obciążenie uczących się w okresach przygotowywania do egzaminów. W niektórych klasach dla przygotowania się do odpowiedzi na pytania egzaminacyjne trzeba powtórzyć tysiąc stronic samego tekstu podręcznika. **Takie przeciążenie nie sprzyja przyswojeniu naprawdę potrzebnych wiadomości.** Trzeba, aby instytucje oświaty ludowej wszechstronnie przeanalizowały to zagadnienie.

Fakty świadczą o poważnych brakach w radzieckiej nauce pedagogiki. Akademia Nauk Pedagogicznych RSFRR stoi na uboczu zasadniczych zagadnień życia szkoły, nie nadąża z wydawaniem podręczników, nie wpływa wcale na tak ważną sprawę, jak przygotowanie nowych kadr nauczycieli, nie dostrzega i nie nauczyła się w sposób właściwy uogólniać doświadczeń przodujących nauczycieli, otwierających drogi dalszemu doskonaleniu pracy szkoły radzieckiej. **Trzeba, aby Akademia była bardziej związana ze szkołą, aby z większą uwagą wysłuchiwała informacji i pomysłów nauczycieli.**

Te i inne jeszcze braki wskazują, że **potrzebne jest poważne ulepszenie pracy Ministerstwa Oświaty RSFRR. Minister, towarzysz Wozniesieński w niektórych wypadkach przejawia zbytnią powolność w podejmowaniu decyzji. W kierownictwie obserwujemy zbyt wiele deklaratywności, brak głębokiej analizy zagadnień, brak kontroli wykonania, kontaktu z oddziałami oświaty ludowej i ze szkołami.**

Zjazd winien zobowiązać kierownicze organy Komsomołu do zlikwidowania istniejących faktów, świadczących o niedocenianiu pracy Komsomołu w szkole i do podwyższenia poziomu kierownictwa szkolnych komsomolskich i pionierskich organizacji. Kierownicze organy Komsomołu **powinny z pełną świadomością wagi zagadnienia w codziennej praktyce kierować pracą organizacji komsomolskich i pionierskich w szkołach, powinny zapewnić ich dalsze wzmocnienie, przejawiać więcej inicjatywy w stawianiu przed organami partyjnymi i radzieckimi zagadnień, związanych z podwyższeniem poziomu nauczania i ulepszeniem pracy wychowawczej wśród uczącej się młodzieży.**

Dla młodzieży naszej wielkie znaczenie mają szkoły wieczorowe, zorganizowane w czasie wojny. Bilans pierwszych lat ich pracy pokazał, że w zasadzie wykonały one swoje zadania. W szkołach tych ponad 300 tys. młodzieży uzyskało siedmioletnie i średnie wykształcenie.

Komsomoł winien otoczyć szkoły wieczorowe uwagą i okazać im wszechstronną pomoc. W wielu z tych szkół postępy uczących się nie są jeszcze zadawalające. Niekiedy, wbrew zaleceniom Rady Ministrów ZSRR, uczniów zatrzymuje się przy pracy w godzinach nadliczbowych i nie daje im przewidzianych przez prawo urlo-

pów egzaminacyjnych. W niektórych szkołach obserwujemy poważny odsiew uczącej się młodzieży. Np. w roku ubiegłym w kraju Ałtajskim, w okręgach Władimirowskim, Smoleńskim, Kemerowskim zrezygnowała z dalszej nauki i wystąpiła ze szkoły wielka ilość uczniów. Jest rzeczą niesłuszną, jeśli komitety okręgowe Komsomołu i organy oświaty ludowej przechodzą nad podobnymi zjawiskami do porządku dziennego.

Zjazd powinien wezwać wszystkich komsomolców i pionierów szkół, oraz wszystkich uczniów Związku Radzieckiego **do jeszcze bardziej wytrwałej i sumiennej nauki, do solidnego opanowania wiedzy i przygotowania się do zajęcia miejsca w szeregach budowniczych ustroju komunistycznego, winien zaapelować, aby stali się oni godnymi synami i córkami wielkiej radzieckiej Ojczyzny.**

Dla dalszego rozwoju naszego kraju na drodze do komunizmu wielkie znaczenie ma przygotowanie kadr wysoko kwalifikowanych specjalistów we wszystkich gałęziach wiedzy. **Radziecka szkoła wyższa i szeroka sieć specjalnych zakładów naukowych wypełniają skutecznie to zadanie. W ZSRR rozszerza się stale sieć wyższych uczelni i technicum. Liczba uczących się w tych zakładach naukowych przewyższyła już poziom przedwojenny i nieustannie wzrasta.** W chwili obecnej na wyższych uczelniach i w specjalnych zakładach naukowych uczą się ponad 2 miliony studentów i uczniów.

Komsomoł aktywnie pomaga partii bolszewickiej i radzieckiemu rządowi w rozwijaniu szkół wyższych i specjalnych zakładów naukowych. **Organizacje komsomolskie mobilizują młodzież studencką do głębokiego przyswajania sobie nauki, pomagają profesorom i wykładowcom w całokształcie ich pracy. Więcej niż połowa ogólnej liczby uczących się na wyższych uczelniach i technicum znajduje się w szeregach WLKZM.** W listopadzie 1947 zagadnienie działalności Komsomołu na wyższych uczelniach i w technicum stanęło na porządku dziennym plenum Centralnego Komitetu Komsomołu. Plenum wskazało, że **najważniejszym zadaniem Komsomołu jest współudział w przygotowaniu wysoko kwalifikowanych specjalistów oraz w wychowaniu studentów i uczącej się młodzieży technicum w duchu patriotyzmu radzieckiego, oddania** partii Lenina — Stalina, i gotowości do przezwyciężenia wszystkich przeszkód na drodze do komunizmu.

Wskazania plenum CK WLKZM odegrały poważną rolę. Na wielu wyższych uczelniach i technicum wyraźnie podniósł się poziom pracy organizacji komsomolskich. Zaczęły one więcej czasu poświęcać ideowo-politycznemu wychowaniu studentów i okazywać więcej uwagi dla pracy naukowej uczelni i technicum. W ciągu zimowej sesji egzaminacyjnej roku szkolnego 1947/48 na uczelniach Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego **88,9 proc. studentów zdało egzaminy z wynikiem dodatnim. Egzaminy w styczniu roku bieżącego z wynikiem dodatnim zdało 91,9 proc. ogólnej liczby studentów.**

Na wyższych uczelniach studenci rozwinęli pracę naukową. **Działalnością naukową zajmuje się obecnie, według niepełnych danych, ponad 70.000 ludzi W ponad trzystu wyższych uczelniach utworzono studenckie stowarzyszenia naukowe. W szeregu miast przeprowadzono z pozytywnym wynikiem naukowo-techniczne konferencje studenckie. W dążeniu do twórczej pracy naukowej studenci otrzymują aktywną pomoc i wskazówki ze strony radzieckich uczonych, profesorów i wykładowców.**

Trzeba jednak zaznaczyć, że są jeszcze u nas studenci, odnoszący się do nauki niesumiennie, przejawiający nieróbskie nastroje. Są to fakty pojedyncze, nie znaczy to jednak, abyśmy mieli się z nimi pogodzić. **Musimy walczyć przeciwko niesumiennemu i nieodpowiedzialnemu stosunkowi do nauki.** Towarzysz Stalin uczy, że marksizm-leninizm jest nauką, bez której nie może się obejść żaden specjalista, bez względu na to, w jakiej gałęzi wiedzy pracuje. **Stąd zadanie organizacji komsomolskich: nieustannie propagować marksizm-leninizm, wychowywać przyszłe kadry specjalistów w duchu głębokiej partyjności, ideowości, świadomości i praktycznej zdolności realizowania polityki partii bolszewickiej.**

Trzeba tu przyznać, że w naszej pracy ideowo-wychowawczej na wyższych uczelniach można zaobserwować niemało jeszcze **elementów formalizmu, zwłaszcza gdy ocena wychowania ideowego przeprowadzana jest wyłącznie na podstawie ilości konferencji, odczytów i referatów, w oderwaniu od ich jakości.** W swoim czasie CK WLKZM podjął uchwałę „O brakach w pracy leningradzkiej organizacji WLKZM w dziedzinie ideowo-politycznego wychowania młodzieży studiującej". **Uwidocznione** wówczas w niektórych szkołach wyższych Lenigradu fakty apolityczności, bezideowości płaszczenia się przed zagranicą, były rezultatem niedoceniania **przez leningradzki** miejski komitet WLKZM **konieczności prowadzenia wy-**

trwałej i codziennej pracy ideologicznej wśród studentów. Ta sama uchwała stawiała przed organizacjami komsomolskimi konieczność zwrócenia większej uwagi na sprawy bytowe młodzieży i studentów. Spotyka się u nas czasem niesłuszne i szkodliwe wyobrażenie o życiu prywatnym jako o osobistej sprawie, nie mającej rzekomo nic wspólnego z polityką. Tak nie jest. Warunków życia nie można oddzielić od polityki. **Życia osobistego nie można oddzielić od politycznego i społecznego postępowania człowieka. Postawa moralna warunkuje postawę polityczną. Moralność komunistyczna, wysoko podnosząca honor obywatelski i dumę radzieckiego człowieka jako aktywnego budowniczego społeczeństwa komunistycznego, warunkuje oczywiście właściwe postępowanie człowieka radzieckiego w życiu codziennym.** O tym musimy pamiętać i tym musimy kierować się w naszej działalności.

Należy wychowywać młodzież studencką w duchu rozumienia, **że w naszym kraju każda praca jest ważna i zaszczytna.** A tymczasem na niektórych uczelniach obserwujemy fakty, że absolwenci przy przydzielaniu im prac odmawiają, pod różnymi pretekstami, wyjazdu do tego lub innego obwodu. Wśród studentów można spotkać również i takich, którzy po skończeniu uczelni starają się trafić nie do produkcji, lecz do kancelarii. Organizacje komsomolskie powinny kształtować opinię publiczną przeciw podobnym zjawiskom.

Poziom wychowania ideowo-politycznego i jakość szkolenia specjalistów obniżają się niekiedy z powodu różnych braków w procesie nauczania. **Ilość profesorów i wykładowców powiększa się u nas z roku na rok, ale w wykorzystaniu ich są jeszcze zasadnicze braki.** W niektórych wielkich ośrodkach zauważyć można nadmiar sił wykładowczych, a w tym samym czasie uczelnie peryferyjne odczuwają niekiedy potrzebę kwalifikowanych kadr.

Ministerstwo Szkół Wyższych winno przejawiać więcej troski o przygotowanie — poprzez aspiranturę — kwalifikowanych kadr wykładowców i pracowników naukowych. Komsomoł ma obowiązek wziąć w tej akcji bardziej aktywny udział.

Mamy poważne braki z wykładami na wyższych uczelniach nauk społecznych. Ministerstwo Szkół Wyższych powinno, naszym zdaniem, bardziej zdecydowanie i wytrwale starać się o podniesienie ideowo-politycznego poziomu wykładania tych przedmiotów, polepszać pracę katedr, przejawiać więcej troski o to, aby wykłady wszelkich przedmiotów w wyższej szkole były przepojone duchem partyjności bolszewickiej, komunistycznej ideowości.

Wychowankowie wyższych uczelni stanowią obecnie liczną armię radzieckich specjalistów. Okres, który dzieli nas od X Zjazdu WLKZM, charakteryzuje się tym, że partia bolszewicka i rząd radziecki osiągnęły olbrzymie sukcesy w dziele przygotowania i wychowania licznych kadr radzieckiej inteligencji. **Armia specjalistów liczy obecnie wiele milionów ludzi, w olbrzymiej większości wychowanków radzieckiej szkoły. Tylko w roku ub. wyższe uczelnie i średnie specjalne zakłady naukowe wypuściły ok. 375 tysięcy specjalistów.**

Uczeni radzieccy pracują z powodzeniem nad wykonaniem postawionego przez tow. Stalina zadania — **dogonienia i prześcignięcia w najbliższym czasie osiągnięć nauki za granicami naszej Ojczyzny.** W ścisłym współdziałaniu ze starszym pokoleniem pracują młodzi przedstawiciele inteligencji radzieckiej. Postanowienia KC WKP (b) w sprawie pracy ideologicznej; dyskusja o filozofii, omówienie zagadnień biologicznych — miały olbrzymie znaczenie dla dalszego rozwoju prac uczonych radzieckich, radzieckiej inteligencji.

Leninowski Komsomoł wyraża głęboką wdzięczność dla Komitetu Centralnego Partii, dla towarzysza Stalina za tę uwagę i troskę, którymi stale otaczają oni naukę i kulturę radziecką, za to, że **nastawili inteligencję radziecką na walkę z wszelkim antypatriotycznym i kosmopolitycznym szmelcem.**

Uczeni radzieccy występują jako awangarda przodującej myśli naukowej. Zadanie Komsomołu polega na tym, ażeby okazywać aktywną pomoc i poparcie inteligencji radzieckiej, która w służbie Ojczyzny i ludu radzieckiego oddaje wszystkie swe siły i całą wiedzę. **Komsomoł powinien zwiększyć wydatnie pracę wśród młodej inteligencji, pomagać jej w osiągnięciu szczytów nauki, w jej dalszym rozwoju.**

IV

Towarzysze! Wychowanie komunistyczne młodzieży obejmuje szeroką propagandę teorii marksistowsko-leninowskiej. W naszych czasach, kiedy wszystkie drogi prowadzą do komunizmu, szczególnie wyraźnie widoczna jest potężna organizacja i przeobrażająca wola idei rewolucyjnych, idei Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina. Opanowując masy, marksizm-leninizm stanowi potężną siłę materialną.

Komunistyczne wychowanie młodzieży zawsze było głównym zadaniem pracy Komsomołu. Partia bolszewicka i państwo radzieckie wychowywały i wychowują młode pokolenie obywateli naszego kraju na godną zmianę starszego pokolenia bojowników o wielkie dzieło Lenina — Stalina.

„Młodzież — to nasza przyszłość, nasza nadzieja, towarzysze — mówił towarzysz Stalin — **młodzież powinna donieść nasz sztandar do zwycięskiego końca".**

W obecnej chwili, gdy naród radziecki walczy o zwycięstwo komunizmu, wychowanie młodzieży w duchu świadomości komunistycznej nabiera decydującego znaczenia. Od komunistycznego wychowania zależą obecnie bardziej, niż kiedykolwiek wszystkie nasze sukcesy.

Polityka partii bolszewickiej, stanowiąca podstawę życia ustroju radzieckiego, określa całkowicie kierunek i treść wychowania komunistycznego. Partia wychodzi w pracy wychowawczej z założenia, że młode pokolenie czeka zadanie wzmocnienia i powiększenia siły i potęgi ustroju radzieckiego, całkowitego wykorzystania sił napędowych naszego społeczeństwa dla zbudowania komunizmu. **Komsomoł powinien pomóc Partii wychować młode pokolenie tak, by było ono godne tych wielkich zadań. Komsomoł jest powołany do aktywnego podtrzymywania, wzmocnienia i kultywowania zalążków komunizmu.**

Potężną, napędową siłą rozwoju naszego społeczeństwa jest patriotyzm radziecki. Stąd zadanie Komsomołu: **rozwijać w młodzieży poczucie patriotyzmu radzieckiego i zrozumienie obowiązków wobec ojczyzny. Wskazówki towarzysza Stalina, że młode pokolenie należy wychowywać na ludzi krzepkich, wierzących w swoje siły, nie bojących się trudności, gotowych do przezwyciężenia wszelkich przeszkód — jest podstawą całej naszej pracy wychowawczej. Tę wytyczną towarzysza Stalina Komsomoł powinien nieugięcie realizować.**

Partia komunistyczna nieustannie troszczy się o marksistowsko-leninowskie wychowanie i kształcenie naszej młodzieży. Mamy wszelkie warunki dla głębokiego studiowania marksizmu-leninizmu. Dzieła klasyków marksizmu-leninizmu wydaje się u nas w setkach milionów egzemplarzy. W olbrzymim nakładzie wydano encyklopedię podstawowej wiedzy w dziedzinie marksizmu-leninizmu — „Krótki kurs historii WKP (b)". Nowe wydanie dzieł W. I. Lenina i wydanie dzieł J. W. Stalina było wielkim wydarzeniem w życiu ideowym narodu. Prące towarzysza Stalina stanowią dalsze twórcze rozwinięcie leninizmu, teoretyczne uogólnienie doświadczenia budowy socjalizmu w naszym kraju, doświadczenia międzynarodowego ruchu rewolucyjnego. Duże znaczenie dla ideologicznego wychowania młodzieży i kształtowania w niej wartości komunistycznych posiada ukazanie się biografii W. I. Lenina i J. W. Stalina.

W okresie powojennym Komsomoł pod kierownictwem Partii dokonał znacznej pracy nad rozpowszechnianiem marksizmu-leninizmu. Życie ideowe w Komsomole stało się bogatsze. Poważną rolę odegrało w tym odbyte we wrześniu ub.r. XVII plenum KC WLKZM, na którym omawiano zagadnienie nauki politycznej leninizmu.

Nauczanie. polityczne w Komsomole nabrało obecnie wielkiego rozmachu. **W organizacjach komsomolskich czynnych jest 237.125 szkół i kółek politycznych, w których łącznie uczy się ponad 4 miliony komsomolców i młodzieży.** Zwiększyła się liczba komsomolców i młodzieży objętych siecią nauczania partyjnego. Widać w tym nieustannie wzrastające zainteresowanie młodzieży studiami .marksizmu-leninizmu.

Przy pomocy organizacji partyjnych Komsomołowi udało się w znacznym stopniu polepszyć skład kadr wychowania politycznego.

Nauczaniem politycznym młodzieży zajmuje się ponad dwustutysięczny zespół wykładowców. Ponad 45 proc. z nich — to członkowie WKP (b). Przeważająca większość kierowników szkół i kółek politycznych — 80 proc. — posiada wyższe lub średnie wykształcenie.

Ażeby osiągnąć nowe sukcesy w szerzeniu marksizmu-leninizmu **należy zapewnić podniesienie jakości tej pracy.** Jest to tym bardziej konieczne, że w organizacjach komsomolskich **spotykamy się z wieloma faktami formalnego ustosunkowania się do zagadnienia politycznego nauczania młodzieży. Praca niektórych szkół i kółek politycznych stoi na niskim poziomie ideowo-politycznym, słuchacze opuszczają zajęcia, źle przygotowują się do nich. Pewna część członków Komsomołu nie zajmuje się w ogóle pogłębianiem swej wiedzy politycznej.**

Dzisiaj, gdy praca polityczna ma decydujące znaczenie, wykładowcom politycznym przypada szczególnie poważna rola. Komsomoł powinien otoczyć ich uwagą i troską, **każda komsomolska organizacja powinna uważać za jedno z najważniejszych swoich zadań wychowanie kadr wykładowców.**

Jeden z ważnych warunków podniesienia jakości politycznego nauczania, to wydanie lektury niezbędnej dla zajęć w szkołach i kółkach politycznych. Obecnie obserwujemy w tej dziedzinie chaos, co ujemnie wpływa na jakość wydawnictw. **Wydawanie podręczników opóźnia się, nakłady ich są niedostateczne. Niektóre książki cechuje zbytnia schematyczność, napisane są trudnym, suchym językiem.** Nie można uważać za normalny i tego faktu, że wykładowcy nie posiadają metodycznych podręczników i materiałów uogólniających doświadczenie dobrej pracy szkoleniowej. Zagadnienia wydawania literatury dla politycznego nauczania trzeba **przestawić na tory naukowe. Należy wydawać tylko wartościowe książki dla słuchaczy oraz zorganizować wydanie niezbędnych pomocy do nauki poglądowej, bibliografii, a także literatury naukowo-metodycznej.**

Duże znaczenie posiada kontrola nauczania politycznego. Obecny system politycznego nauczania w Komsomole uwzględnia poziom wiadomości tej lub innej grupy młodzieży. Dla każdego typu kółek ustalone są ścisłe terminy wyuczania materiału. W wielu organizacjach komsomolskich aktywiści, samodzielnie studiujący teorię marksizmu-leninizmu, posiadają plany indywidualne. Wszystko to daje możność lepszego wykorzystywania kontroli nauczania politycznego i przedsiębrania we właściwym czasie środków do usunięcia braków. **Kontrola powinna być systematyczna i nosić charakter koleżeński, powinna w komsomolcach i młodzieży umacniać wiarę we własne siły, rozwijać w nich chęć studiowania teorii, pobudzać ich do wytrwałego opanowywania marksizmu-leninizmu.**

W Komsomole znalazło szerokie zastosowanie szkolenie systemem odczytów. Wielkim zainteresowaniem młodzieży cieszą się odczyty poświęcone życiu i działalności Lenina i Stalina, historii partii bolszewickiej, klasycznym dziełom marksizmu-leninizmu. W r. 1945 KC WLKZM i Akademia Nauk ZSRR zorganizowały w Moskwie wykłady o Łomonosowie, które miały na celu zapoznanie młodzieży z jego działalnością i rozwojem nauki w ZSRR. Następne odczyty o Łomonosowie zorganizowano w innych miastach. W wielu miejscowościach przeprowadzono z dobrym skutkiem odczyty o Puszkinie, Gorkim, Bielińskim, L. Tołstoju, Czernyszewskim, Szewczence, Timiriazewie, Miczurinie...

Ostatnio w ponad 60 zakładach przemysłowych kraju organizacje komsomolskie urządzają dla młodych robotników cykl wykładów, poświęconych pracy rozmaitych gałęzi przemysłu. Niewyczerpane pragnienie wiedzy u młodzieży, olbrzymi wzrost kadr inteligencji radzieckiej — tworzą korzystne możliwości szerzenia przez Komsomoł oświaty za pomocą odczytów w jeszcze większym, niż dotychczas stopniu. Jednocześnie należy wydatnie podnieść jakość tej oświaty i prowadzić ją w określonym celu. Wszechzwiązkowe Towarzystwo krzewienia wiedzy politycznej i naukowej powinno organizować więcej odczytów dla młodzieży.

Potężnym orężem komunistycznego wychowania młodzieży jest **nasza prasa.** Komitet Centralny Partii okazuje nam ogromną pomoc w dziele rozszerzania pracy szkoleniowej w prasie. **„Komsomolska Prawda" wydawana jest w nakładzie 700 tys. egzemplarzy, „Pionierska Prawda" ma nakład milionowy; nakłady te są większe od przedwojennych. W kraju wychodzi 37 gazet komsomolskich i 19 pionierskich, 8 komsomolskich czasopism i 15 czasopism dla dzieci.** Znacznie rozszerzyło swoją działalność wydawnictwo **„Młoda Gwardia". W 1948 roku wydało ono 13.960 tys. książek, półtora raza więcej niż w przedwojennym 1940 roku.** Należy jednak nadmienić, że nie cała produkcja wydawnictw jest wysokiej jakości. Komitet Centralny WLKZM niejednokrotnie był zmuszony poprawiać wydawnictwo, krytykować je za wydawanie książek małowartościowych, ideowo słabych i niedojrzałych arystycznie. Komsomolska prasa dokonuje olbrzymiej pracy nad komunistycznym wychowaniem młodzieży. Nie wolno jednak nie dostrzegać, **że niektóre gazety i czasopisma wydaje się u nas niekiedy niedbale, drukuje się w nich mętne materiały, że odbiegają one od życia i dlatego nie pomagają w ideowym wychowaniu młodzieży.**

Każdy dzień przynosi liczne fakty nowego, komunistycznego stosunku młodzieży radzieckiej do pracy, do opanowywania wiedzy i nauki. Któż jak nie prasa powinien dostrzegać, podkreślać i uogólniać nowe zjawiska? Któż jak nie prasa powinien troskliwie, uważnie i cierpliwie wychowywać najszersze rzesze

młodzieży na żywych, jasnych przykładach pracy i życia ludu radzieckiego? **Jednocześnie z pokazywaniem wszystkiego co nowe. powinna nasza prawdziwie rewolucyjna prasa krytykować wszystko to, co wsteczne, co przeszkadza naszemu postępowi.**

Ważnym środkiem komunistycznego wychowania młodzieży jest także **praca kulturalno-wychowawcza.** Władza radziecka osiągnęła olbrzymie sukcesy w dziele podniesienia kultury ludu i zaspokojenia jego rosnących potrzeb duchowych. W naszym kraju istnieją **dziesiątki tysięcy bibliotek, czynnych jest ponad 100 tys. pałaców i domów kultury, klubów i czytelni.**

Nastąpił olbrzymi rozmach artystycznej twórczości samorodnej; tradycyjne już przeglądy zespołów śpiewaczych, muzycznych i artystycznych, przekształcają się w ogólnoludowe święta, stają się potężną demonstracją narodowej w formie i socjalistycznej z treści kultury bratnich narodów Związku Radzieckiego. **Komsomoł powinien wszelkimi sposobami rozwijać i podtrzymywać twórczość ludową, wszechstronnie rozwijać artystyczną twórczość samorodną młodzieży i dzieci.**

Wielkie i zaszczytne miejsce w naszej pracy powinno zajmować **upowszechnianie książki. Komsomolcy i młodzież mają obowiązek brać aktywny udział w pracy bibliotek, okazywać stałą pomoc pracownikom bibliotek, troszczyć się o przeniknięcie książki do szerokich mas młodzieży. — Komsomoł powinien brać aktywniejszy udział w działalności instytucji kulturalno-oświatowych i okazywać większą im pomoc.**

Zaszczytne miejsce w wychowaniu nowego człowieka zajmuje radziecka kultura. Pisarze nasi są godnymi kontynuatorami pracy ludu, z budownictwa komunizmu — pisarze nasi czerpią natchnienie do tworzenia prawdziwie patriotycznych utworów. Rośnie i umacnia się twórczość literacka wszystkich narodów Związku Radzieckiego. Armia naszych pisarzy stale wzrasta dzięki dopływowi utalentowanej młodzieży.

Młode pokolenie ludu radzieckiego kocha gorąco naszych pisarzy i poetów, cieszy się serdecznie z ich osiągnięć i sukcesów, głęboko przeżywa ich niepowodzenia. **Komsomoł pragnie, aby pisarze nasi tworzyli bardziej jeszcze wyraziste postacie bolszewików — bojowników, budowniczych, twórców nowego świata, bezgranicznie kochających ojczyznę i śmiertelnie nienawidzących jej wrogów. Komsomoł pragnie, aby pisarze nasi pokazali w całej wielkości partię Lenina - Stalina — awangardę naszego ludu. Młodzież radziecka chciałaby częściej spotykać w literaturze właściwą postać współczesnego młodego człowieka, bohatera naszych czasów.** Występujemy z takimi żądaniami wobec naszej literatury dlatego właśnie, że widzimy w niej wielką przekształcającą siłę, dlatego, że przywykliśmy widzieć radzieckich literatów w pierwszej linii ideologicznego frontu.

Nasza młodzież lubi radziecką sztukę filmową. Sztuka ta potrafiła uwiecznić wiele wydarzeń historycznych, które zaszły w życiu naszego narodu. Wiele jednak wyróżniających się zjawisk naszego życia nie znalazło jeszcze odbicia w dziełach sztuki filmowej. Dawno nie widzieliśmy filmu, opiewającego pracę robotnika, kołchoźnika. Mało mamy filmów muzycznych, co jest tym bardziej nie do wybaczenia, że lud nasz wyłonił z siebie całą plejadę wielkich muzyków. Nie ma dobrych radzieckich komedii filmowych.

Na konferencjach i zjazdach komsomolskich padło wiele krytycznych uwag pod adresem Ministerstwa Filmu. **Prosimy Ministerstwo, aby uwzględniło ono nasze uwagi i wyprodukowało więcej dobrych filmów. Młodzież wiejska pragnie oprócz tego, aby kina objazdowe częściej przyjeżdżały do wsi.**

Żaden kraj, żaden naród nie posiada takiego teatru, jak nasz radziecki teatr — najbardziej postępowy teatr świata, teatr wyróżniający się osiągnięciami ideowymi i artystycznymi. Ostatnio w naszych teatrach pojawiło się dużo nowych, dobrych sztuk. Młodzież polubiła te sztuki za ich partyjność, ideowość, patriotyzm radziecki. Znaleźli się jednak ludzie, wrogowie kultury radzieckiej, którzy wystąpili przeciwko tym sztukom, rzucali kamienie na teatr radziecki. Myślę tu o antypatriotycznej grupie krytyków teatralnych, zdemaskowanych niedawno przez naszą prasę partyjną. Przedstawiciele tej grupy — kosmopolici — starali się oczernić najlepsze dzieła naszej literatury i sztuki. **Kosmopolita — to człowiek bez ojczyzny. Kosmopolityzm to ideowy oręż reakcji imperialistycznej. Ta reakcyjna burżuazyjna ideologia ma na celu podważanie patriotyzmu radzieckiego, znieważanie wszystkiego, co**

radzieckie i socjalistyczne, zaszczepianie i kultywowanie poglądów antypatriotycznych, obcych radzieckiemu społeczeństwu. Kosmopolityzm — to ukłon przed rozkładającą się kulturą burżuazyjnego zachodu, która już dawno zamieniła się w sługę imperializmu.

Cała historia bolszewizmu uczy nas **strzec czujnie młodzież przed różnego rodzaju obcymi wpływami, wytrwale walczyć o czystość radzieckiej ideologii.** Postanowienia Komitetu Centralnego Partii w sprawie pracy ideologicznej wyraźnie nam to przypominają. Młodzież radziecka gorąco zaaprobowała uchwały Komitetu Centralnego Partii, dotyczące literatury i sztuki i widzi w tym nowy przejaw ojcowskiej troski towarzysza Stalina o właściwe wychowanie dorastającego pokolenia. Dla naszej młodzieży drogie są wszystkie zdobycze kultury radzieckiej. Wszystkie one są nasze, radzieckie, wzywające do walki za komunizm. Nikomu nie pozwolimy rzucać kalumnii na utwory radzieckiej literatury i sztuki, **nikomu nie pozwolimy zatruwać młodzieży jadem niewiary, pesymizmu, dekadencji. Radziecka młodzież opowiada się za głęboko ideową, pełną zapału, bolszewicką sztuką,** pobudzającą do czynów bohaterskich, do walki o idee Lenina — Stalina.

Komsomoł powinien wszelkimi metodami ulepszać pracę ideologiczną wśród młodzieży. Idee wychowania komunistycznego muszą przenikać do wszystkich dziedzin naszej działalności. Jakiekolwiek niedocenianie pracy ideologicznej jest szkodliwe, sprzeciwia się zadaniom budowania komunizmu, albowiem **„każde pomniejszenie ideologii komunistycznej** — uczy Lenin — **każde odsuwanie się od niej, oznacza tym samym wzmocnienie ideologii burżuazyjnej".**

Należy podnosić na nowy, wyższy poziom nauczanie polityczne komsomolców i młodzieży. Całą działalność Komsomołu należy podporządkować komunistycznemu wychowaniu młodzieży. Pierwsi sekretarze rejonowych, obwodowych czy krajowych Komitetów Komsomołu i Komitetów Centralnych Republik Związkowych, powinni dawać przykład bolszewickiego rozumienia zadań wychowania komunistycznego na obecnym etapie, powinni wszechstronnie i dokładnie studiować zagadnienia pracy ideologicznej i umieć decydować o nich bez poważniejszych omyłek.

Partia bolszewicka, towarzysz Stalin — ukazują naszej młodzieży wielki cel. Wielki cel rodzi wielką energię. Na troskę partii bolszewickiej o młodzież **Komsomoł odpowie nowym, potężnym podźwignięciem pracy ideologicznej.**

Nieodłączną częścią wychowania komunistycznego jest **wychowanie fizyczne.** W naszym kraju stworzono wyjątkowe możliwości rozwoju masowej kultury fizycznej i sportu. Partia bolszewicka i rząd radziecki poświęcają tej sprawie wiele uwagi. Na kulturę fizyczną i sport wydaje się u nas setki milionów rubli. W zawodach sportowych biorą udział miliony sportowców. **Masowe rozszerzenie współzawodnictwa w sporcie pozwoliło na zdobycie w ubiegłym roku znaczków CTO** (Gotów do Pracy i Obrony — przyp. tłum.), **przez przeszło 2.700 tys. osób, w tym przeszło 1.400 tys. komsomolców.** W czasach powojennych rozszerzyła się łączność radzieckich sportowców z zagranicznymi organizacjami sportowymi. W międzynarodowych spotkaniach sportowych młodzież radziecka broni z powodzeniem honoru swojej ojczyzny.

Pomimo widocznych osiągnięć, rozmach i treść pracy w dziedzinie kultury fizycznej i sportu ciągle jeszcze pozostają w tyle za wzrastającymi potrzebami. Niedawno KC WKP (b) powziął uchwałę, w której zwrócił uwagę na poważne braki w dziedzinie kultury fizycznej i sportu oraz nakreślił drogi ich usunięcia. Traktując kulturę fizyczną jako jeden z zasadniczych środków komunistycznego wychowania mas pracujących, polepszenia ich zdrowia i przygotowania ludu radzieckiego do pracy i obrony socjalistycznej ojczyzny, — **KC WKP (b) zobowiązał Komitet do spraw kultury fizycznej i sportu przy Radzie Ministrów ZSRR, organizacje partyjne i radzieckie, KC WLKZM i WCSPS, do zapewnienia szerokiego rozwoju kultury fizycznej i sportu wśród ludności miast i wsi.** Postawiono zadanie zapewnienia nowych osiągnięć w mistrzostwach sportowców radzieckich i pobicia w najbliższych latach międzynarodowych rekordów w najważniejszych gałęziach sportu.

Stąd obowiązek Komsomołu — uczynić wszystko dla zrealizowania wytycznych KC WKP (b). **Należy jeszcze bardziej rozwinąć współzawodnictwo organizacji komsomolskich w lepszym organizowaniu pracy w dziedzinie kultury fizycznej i sportu, wciągnąć do zajęć sportowych nowe szeregi młodzieży, osiągnąć to, aby w tym roku znaczek GTO zdobyło nie mniej jak 1,5—2 milionów komsomolców.** Należy uaktywnić pracę Komsomołu w stowarzyszeniach sportowych i zespołach kultury fizycznej.

Opierając się na wiedzy i doświadczeniu najlepszych sportowców, trzeba wszechstronnie ulepszać pracę wśród młodzieży zajmującej się sportem. W tym celu należy wskazać na wagę pracy trenerów oraz instruktorów kultury fizycznej.

Trzeba stwierdzić, że KC WLKZM, Komitet do spraw kultury fizycznej i sportu, WCSPS — nie rozwinęły jeszcze pełnej pracy nad realizowaniem wytycznych KC WKP (b). Zdobycie wszechzwiązkowych i światowych rekordów wymaga olbrzymiej pracy, cierpliwości, wytrwałości i czasu. Co się tyczy tego ostatniego, tj. czasu, w literaturze sportowej i wśród części sportowców panuje przeświadczenie, że na przygotowanie się do nowego rekordu potrzeba wielu lat. Pogląd ten jest niesłuszny. Z takich „teorii" korzystają niektórzy dla usprawiedliwienia opieszałości i lenistwa, taka teoria rozbraja, nie pomaga mobilizować młodzieży do walki o nowe rekordy. Praktyka najlepszych sportowców wykazuje że pracując sumiennie, wytrwale i uporczywie, można w znacznym stopniu skrócić czas potrzebny na przygotowanie rekordów. **Musimy w ten sposób wychowywać sportowców, ażeby wierzyli we własne siły, ażeby przepojeni byli patriotycznym dążeniem do nieustannego polepszania swych sportowych osiągnięć.** Sportowiec radziecki ma obowiązek godnie i z powodzeniem bronić honoru ojczyzny na każdych międzynarodowych zawodach. Do rozwoju masowej kultury fizycznej potrzeba dostatecznej ilości narzędzi sportowych i sprzętu sportowego. Tymczasem **Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego ZSRR oraz Ministerstwo Przemysłu RSFSR niedostatecznie troszczą się o wyprodukowanie sprzętu i narzędzi sportowych, z kwartału na kwartał nie wykonując planu, jeżeli chodzi o tego rodzaju wyroby.**

Należy szerzej wykorzystać miejscowe możliwości produkcji sprzętu sportowego. Półtora roku temu rozwinęło się w organizacjach komsomolskich **współzawodnictwo w budowie urządzeń sportowych.** Dało ono niezłe rezultaty. **Siłami komsomolców i młodzieży zbudowano 2209 stadionów, 37000 placów sportowych, 335 przystani wodnych.** Tę pracę trzeba jeszcze bardziej rozwinąć.

Kilka słów o takim sporcie jak **myśliwstwo.** Trzeba doprowadzić do tego, aby stało się ono masowym, ludowym sportem. Organizacje komsomolskie powinny zająć się tą sprawą. Należy organizować myśliwskie zespoły w kołchozach, sowchozach, MTS-ach, w zakładach przemysłowych. Trzeba zwiększyć produkcję broni myśliwskiej, amunicji, sprzętu, obuwia i odzieży dla myśliwych. Komsomoł powinien występować jako inicjator różnych masowych imprez, zmierzających do rozwoju sportu myśliwskiego.

W ubiegłym roku z inicjatywy towarzysza Stalina, stowarzyszenie Osoaviachim rozbiło się na trzy stowarzyszenia — DOSARM, DOSAW i DOSFLOT. Nowe stowarzyszenia posiadają duże możliwości rozwinięcia działalności wojskowo-sportowej. Komsomoł powinien stać się duszą tych stowarzyszeń. **Trzeba, aby Komsomolcy pracowali w nich aktywnie, aby brali udział w działalności kół i sportowych klubów wojskowych i przyciągali do pracy w stowarzyszeniach szerokie masy młodzieży.**

Na zjeździe naszym obecni są delegaci organizacji komsomolskich naszych walecznych sił zbrojnych. Armia Radziecka i Flota Wojenna czujnie strzegą zdobytego pokoju i twórczej pracy naszego narodu. Ludzie radzieccy, cała młodzież radziecka pełna jest słusznej dumy z naszych sił zbrojnych, niezawodnego obrońcy interesów naszej wielkiej Socjalistycznej Ojczyzny.

Organizacje komsomolskie armii, wojsk lotniczych i floty pomagają dowództwom i organizacjom partyjnym realizować wytyczne towarzysza Stalina w dziele dalszego wzmocnienia i doskonalenia bojowego sił zbrojnych, uczą młodych żołnierzy patriotyzmu radzieckiego, bezgranicznej miłości i wierności dla socjalistycznej ojczyzny, dla partii Lenina—Stalina. Spośród komsomolców wyrosła liczna armia przodowników bojowego i politycznego przygotowania.

Komsomoł sprawuje opiekę nad flotą wojenną i wojskami lotniczymi. Nierozerwalne więzy krwi wiążą Leninowski Komsomoł z Armią Radziecką. **Naszym świętym obowiązkiem patriotycznym jest i w przyszłości umacniać potęgę wojskową państwa socjalistycznego, wychowywać całą młodzież w duchu silnej gotowości bronienia własną piersią socjalistycznej ojczyzny.**

V

Towarzysze! Życie i pełna poświęcenia walka młodzieży radzieckiej o zbudowanie społeczeństwa komunistycznego służą za wspaniały wzór dla chłopców i dziewcząt całego świata, wywierają olbrzymi wpływ na postępowy ruch młodzieży zagranicą.

Położenie młodzieży w państwach kapitalistycznych nie tylko nie polepszyło się w ciągu trzech lat po zakończeniu drugiej wojny światowej, ale w **znacznym stopniu jeszcze się pogorszyło. Młodzież dźwiga na sobie ciężar niewolniczej, przymusowej pracy, młodzież poddawana jest bezlitosnej eksploatacji.**

W Stanach Zjednoczonych, które nie tylko nie ucierpiały w czasie wojny, lecz przeciwnie — wzbogaciły się na niej, już w ciągu 2—3 miesięcy po zakończeniu wojny, zwolniono z pracy około 1 mil. ludzi. W 3 i pół roku po zakończeniu wojny, w lutym 1949 r. w Stanach Zjednoczonych według oficjalnych, (mocno zmniejszonych) danych było ponad trzy miliony bezrobotnych. Oprócz nich jest w USA 9,5 mil. częściowych bezrobotnych, tj. ludzi pracujących niepełny tydzień pracy. Przeszło 2 miliony ludzi pracują jedynie 15 godzin na tydzień. Płaca tych robotników jest znikoma. W każdej chwili mogą się oni stać całkowitymi bezrobotnymi.

Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej, utworzona w r. 1945, konsekwentnie i energicznie walczy o trwały pokój przeciw podżegaczom do nowej wojny, w obronie wolności i narodowej niezależności narodów. Zasługą Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej jest, że w zdecydowany sposób występuje w obronie praw i interesów młodzieży pracującej. Życie i działalność praktyczna Federacji wykazały jej siłę i słuszność jej linii politycznej. Z każdego etapu walki przeciw dokonującym rozłamów wrogom jedności młodzieży demokratycznej Federacja wychodzi wzmocniona, zdobywając coraz większe zaufanie młodzieży. Obecnie Federacja jednoczy 52 mil. młodych demokratów 63 państw świata.

Młodzież radziecka w celu wzmocnienia jedności młodzieży demokratycznej rozszerza związki i współpracę z młodzieżą innych państw. Utworzony z inicjatywy Komsomołu w 1941 r. **Antyfaszystowski Komitet Młodzieży Radzieckiej utrzymuje łączność z przeszło 200 organizacjami młodzieżowymi 70 państw świata.** Komitet rozwinął obecnie pracę przygotowawczą do mającego się odbyć w sierpniu tego roku II Światowego Kongresu Młodzieży.

W okresie powojennym świat podzielił się na dwa obozy. Obóz antydemokratyczny, z amerykańskimi imperialistami na czele, prowadzi otwartą walkę przeciwko socjalizmowi i demokracji, szykuje nową wojnę. Reakcjoniści wytwarzają atmosferę histerii wojennej, tworzą wojenno-polityczne bloki i związki, skierowane przeciwko ZSRR i krajom demokracji ludowej. Imperializm anglo-amerykański w walce przeciwko ZSRR, krajom demokracji ludowej i wszystkim miłującym wolność narodom nie gardzi żadnymi środkami. Stosuje się groźby użycia siły, szantaż, wyniszczenie, ekonomiczny i polityczny nacisk, przekupstwo — słowem wszystko. co jest charakterystyczne dla rozbójniczej, imperialistycznej polityki.

Imperialistycznemu, antydemokratycznemu obozowi przeciwstawia się potężny obóz antyimperialistyczny, na którego czele stoi wielki Związek Radziecki, nadzieją i chluba całej ludzkości. Siły tego obozu są niezliczone, rosną one i będą rosnąć z każdym dniem. W wyniku II wojny światowej od bloku państw kapitalistycznych odpadły: Polska, Rumunia, Czechosłowacja, Węgry, Bułgaria, Albania i Jugosławia.

Poważnym czynnikiem w walce o pokój są także potężne zrzeszenia, jak: Międzynarodowa Federacja Kobiet, Światowa Federacja Związków Zawodowych, Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej, jednoczące setki milionów ludzi. Mimo represji i przeszkód, siły demokratyczne w państwach ludowych rosną i wzmacniają się w walce z siłami reakcji.

Coraz szerszy i potężniejszy staje się ruch narodowo-wyzwoleńczy w koloniach i państwach półkolonialnych. Naród chiński, kierowany przez Komunistyczną Partię Chin, odniósł historyczne zwycięstwa w walce o wolność i niepodległość .Bohaterska walka narodowo-wyzwoleńcza narodu chińskiego wzbudza zachwyt wszystkich postępowych ludzi. **W wielką siłę urosły partie komunistyczne państw zachodnich, jednoczące obecnie dziesiątki milionów bojowników o pokój, niepodległość i przyjaźń narodów.**

Obóz demokratyczny twardo stoi na straży pokoju i demokracji rozbijając plany agresji imperialistycznej. Narody świata nie chcą wojny. Walka o pokój i przeciwko wojnie wzmaga się z nową siłą. Świadczą o tym przygotowania do Światowego Kongresu w Obronie Pokoju. **Pod hasłami walki o pokój zespalają się i umacniają demokratyczne i patriotyczne siły narodów.**

Państwo radzieckie twardo i konsekwentnie prowadzi politykę pokoju i przyjaźni między narodami. Polityka ta wyraża podstawowe interesy nie tylko ludu radzieckiego, nie tylko naszej młodzieży, ale i wszystkich państw demokratycznych, wszystkich narodów miłujących wolność, wszystkich postępowych ludzi na całym świecie.

Młodzież radziecka jednogłośnie aprobuje stalinowską politykę pokoju i przyjaźni między narodami. Jesteśmy dumni z tego, że właśnie nasza potężna, niezwyciężona, wielka ojczyzna stoi na czele demokratycznych sił antyimperialistycznych i jest niegasnącym źródłem światła dla całej postępowej ludzkości.

Stąd zadaniem Komsomołu jest w dalszym ciągu wychowywać młodzież radziecką w duchu internacjonalizmu, w duchu przyjaźni i solidarności z demokratyczną młodzieżą całego świata. Młodzież radziecka, wychowana przez Lenina i Stalina, z honorem spełni swój historyczny obowiązek, potwierdzi swe miano awangardy, czołowego oddziału demokratycznej młodzieży świata.

VI.

Towarzysze! Przed Komsomołem stoją wielkie zadania. Aby wykonać je z powodzeniem, aby skutecznie wychowywać młodzież w duchu komunistycznym — trzeba bardziej jeszcze rozwinąć naszą pracę organizacyjną. „...Po nakreśleniu słusznej linii politycznej — uczy nas tow. Stalin — praca organizacyjna decyduje o wszystkim, w tym i o losie samej linii politycznej, o jej przeprowadzeniu lub załamaniu się.

W okresie sprawozdawczym Komsomoł nagromadził doświadczenia w zakresie pracy organizacyjnej. Przejście od warunków pokojowych do wojennych i następnie znów od wojennych do pokojowych wymagało od organizacji komsomolskich poważnej przebudowy całej ich działalności. Kadry komsomolskie pod kierownictwem organizacji partyjnych **z powodzeniem dokonywały tej przebudowy, wykazując operatywność, sprężystość i zdolności organizacyjne.**

W okresie sprawozdawczym Komsomoł wyłonił ze swoich szeregów wielu działaczy partyjnych i państwowych, pracowników wojska, nauki, techniki, kultury i sztuki. Młodzież przejawia żywą działalność w Radach. Wystarczy powiedzieć, że **między deputowanymi terenowych Rad Delegatów Ludu Pracującego jest przeszło 10 tys. młodzieży, z czego połowę stanowią członkowie WLKZM.**

Według określenia towarzysza Stalina — Komsomoł stanowi rezerwę WKP (b). Największym zaszczytem dla komsomolców jest wstąpienie w szeregi wielkiej Partii Lenina — Stalina. W okresie sprawozdawczym **organizacje partyjne przyjęły do Partii prawie 4 miliony komsomolców.** Komitet Centralny WLKZM, kierując się wytycznymi Partii, przedsięwziął w okresie sprawozdawczym szereg środków, zmierzających do przebudowy pracy Komsomołu na zasadach **konsekwentnego wprowadzenia w życie wewnętrzno-komsomolskiej demokracji.** Zlikwidowano łamanie zasad demokratycznego centralizmu, przywrócono naruszoną w latach wojny wybieralność organów kierowniczych. Przedsięwzięto środki zmierzające do dalszego **wzmocnienia** wewnętrzno-komsomolskiej demokracji.

Te posunięcia, których słuszność potwierdziło życie, mają dla nas bardzo duże znaczenie i proponujemy zalegalizować je przez **wniesienie poprawek do statutu WLKZM.** Mam na myśli zakaz kooptacji, zakaz głosowania na listy w wyborach do władz organizacji komsomolskich, zapewnienie wszystkim członkom Komsomołu nieograniczonego prawa wysuwania i cofania kandydatur na członków organów kierowniczych i krytykowania ich, wprowadzenie do wyborów władz komsomolskich tajnego głosowania, obowiązek regularnego przeprowadzania zebrań aktywu komsomolskiego.

Dokonano w Komsomole pokaźnej pracy nad polepszeniem doboru, rozmieszczenia i wychowania **kadr komsomolskich.** Obecnie więcej niż połowa sekretarzy Obwodowych, Krajowych i Centralnych Komitetów WLKZM Republik Związkowych posiada wyższe lub niepełne wyższe wykształcenie. Pozostali sekretarze mają wykształcenie średnie. 67 proc. sekretarzy Komitetów rejonowych Komsomołu posiada średnie lub wyższe wykształcenie. Wśród sekretarzy Komitetów Obwodowych i Krajowych oraz Komitetów Centralnych WLKZM Republik Związkowych — 99,3 proc. należy do partii, wśród sekretarzy Komitetów Miejskich — 99 proc., zaś wśród pierwszych sekretarzy Komitetów Rejonowych — 95,2 proc.

Celem przygotowania kadr pracowników Komsomołu utworzone zostały: Centralna Szkoła Komsomolska, Sześciomiesięczny Kurs Kadr Kierowniczych, Komsomolskie Wydziały w szkołach partyjnych. Do tego należy dodać szeroką sieć rozmaitych krótkotrwałych seminariów i kursów. Wszystko to dało nam możność przygotowania i przeszkolenia tysięcy pracowników Komsomołu.

Byłoby jednak niesłuszne zamykanie oczu na poważne braki w pracy nad kadrami. W Komitecie Centralnym WLKZM, w Komitetach obwodowych, krajo-

wych, Centralnych WLKZM Republik Związkowych praca nad kadrami nierzadko sprowadzała się jedynie do sporządzania ankiet i charakterystyk.

Mniej więcej połowę całego składu WLKZM stanowi młodzież żeńska. A jednak w ostatnich latach wydatnie **zmniejszyła się ilość kobiet zajmujących w Komsomole kierownicze stanowiska. Komitet Centralny postanowił naprawić to niedociągnięcie.** Obecnie już ilość kobiet zajmujących kierownicze stanowiska zwiększyła się, jednak w niektórych organizacjach komsomolskich — w Kirgizji, w republice Tadżyckiej, w Kraju Krasnojarskim, w obwodzie Bobrzyckim — wysuwanie młodzieży żeńskiej na stanowiska kierownicze idzie powoli. W Tadżyckiej SRR na 70 sekretarzy Komitetów rejonowych mamy tylko 2 kobiety. W Kraju Krasnojarskim na 67 sekretarzy Komitetów rejonowych — tylko 6. Należy przedsięwziąć poważne środki celem **usunięcia braków w wychowaniu młodzieży żeńskiej i wysuwaniu jej na kierownicze stanowiska w Komsomole.**

Musimy ze wszech miar **podwyższać poziom** marksistowsko-leninowskiego wychowania kadr. **Trzeba usuwać z kierownictwa pracowników nie mających zamiaru się uczyć, oderwanych od młodzieży, przejawiających biurokratyzm.** Należy zapewnić wychowanie wszystkich naszych aktywistów w duchu partyjności bolszewickiej, w duchu słusznego przestrzegania zasad moralności komunistycznej. Należy ukształtować w naszych kadrach **zdolność działania z rozmachem bolszewickim, zdolność wytrwałej i rzeczowej pracy, aby nasz aktyw głęboko wnikał w każdą sprawę, analizował ją i doprowadzał do końca.** Trzeba po bolszewicku przeprowadzać kontrolę wykonywania pracy.

Najliczniejszy oddział kadr komunistycznych tworzą **sekretarze podstawowych organizacji komsomolskich. Bez należytego podejścia do zagadnienia pracy nad nimi nie można podnieść poziomu pracy Podstawowych Organizacji komsomolskich.** Każdy Komitet rejonowy czy miejski, powinien zdawać sobie sprawę ze swego **najważniejszego zadania: wytrwałego i troskliwego wychowania kierowników Podstawowych Organizacji komsomolskich.** Sekretarz Organizacji Podstawowej musi być ceniony i poważany, trzeba pomagać mu w nabieraniu organizacyjnego i politycznego doświadczenia. Należy zerwać z istniejącą w niektórych miejscowościach szkodliwą praktyką częstych zmian sekretarzy Organizacji Podstawowych, należy zorganizować ich systematyczne szkolenie i instruowanie.

Głównym zadaniem kierowniczych organów Komsomołu jest organizacyjno-polityczne wzmocnienie Podstawowych Organizacji komsomolskich, które jednoczą i wychowują komsomolców, wiążą ich z masami młodzieży. W okresie sprawozdawczym było u nas **201.704 Podstawowych Organizacji komsomolskich. Obecnie mamy ich 447.310. Ilość Podstawowych Organizacji komsomolskich wzrosła w tym okresie przeszło dwa razy.** Mamy obecnie Podstawowe Organizacje **we wszystkich siedmioletnich i średnich szkołach, w większości kołchozów. W ciągu ostatnich trzech lat utworzono 147 tysięcy nowych Podstawowych Organizacji komsomolskich, w tej liczbie przeszło 56 tysięcy na wsi.**

Sprawozdania i wybory do władz komsomolskich, które odbyły się w przededniu Zjazdu, wykazały raz jeszcze, że Podstawowe Organizacje komsomolskie wzrosły pod względem organizacyjnym i politycznym, wzmocniły powiązanie z młodzieżą, stały się widoczną siłą w zakładach przemysłowych, w kołchozach, sowchozach i MTS-ach, w zakładach naukowych, jednostkach wojskowych i instytucjach. Setki tysięcy komsomolców opowiadały na zebraniach sprawozdawczych o owocnej pracy organizacji komsomolskich i ostro krytykowały ich braki. W wyniku sprawozdań i wyborów **wysunięto do kierownictwa organizacji komsomolskich ok. 700 tysięcy osób nowego aktywu.** Decydującą rolę w aktywnym przeprowadzaniu sprawozdań i wyborów odegrało kierownictwo Komitetu Centralnego Partii i miejscowych organizacji partyjnych.

Sprawozdania i wybory wykazały również nasze słabe strony. **Młodzież nie zawsze znajduje w pracy Podstawowych Organizacji komsomolskich odzwierciedlanie swych różnorodnych zainteresowań i nurtujących ją zagadnień. Rzadko zwoływane i jednocześnie mało niekiedy treściwe zebrania komsomolskie, poważne zaniedbania w pracy ideologicznej komsomolców, formalny rozdział poleceń, których wykonania często nie kontroluje się, mały udział niektórych komsomolców w pracy swej organizacji i niedostateczny związek Organizacji Podstawowych z młodzieżą nie należącą do Komsomołu — oto obraz, który zbyt często, niestety, obserwujemy w niektórych organizacjach komsomolskich.**

Do jeszcze lepszego wykonania stojących przed Komsomołem zadań, potrzebne są silne, bojowe i energiczne organizacje komsomolskie, **tysiącznymi nićmi związane**

z najszerszymi masami młodzieży W łączności z masami młodzieży leży siła Komsomołu. Jeżeli jakakolwiek organizacja komsomolska naruszy tę najważniejszą zasadę partyjną i oderwie się od młodzieży, to w konsekwencji — musi zginąć!

W 1936 r. Komsomoł skupiał ok. 4 milionów osób. Obecnie gromadzi 9.283.289 osób. W okresie sprawozdawczym przeszło dwa razy wzrosły więc szeregi Komsomołu. Lecz nie można nie zauważyć, że ilość komsomolców wśród pewnych grup młodzieży, jest jeszcze **niedostateczna.** Dużo jest nielicznych organizacji komsomolskich. Część Podstawowych Organizacji komsomolskich rośnie niezmiernie powoli.

Nie można omawiać zagadnienia wzrostu ilościowego Komsomołu bez powiązania go z treścią pracy Podstawowych Organizacji. **Osiągnąć systematyczny wzrost każdej Podstawowej Organizacji komsomolskiej — to znaczy przede wszystkim zaszczepić w każdą organizację bojowość, energię, samodzielność, umiejętność uwzględniania zainteresowań młodzieży, ożywić i uatrakcyjnić jej pracę.**

Troskę o wzrost ilościowy Komsomołu należy połączyć z cierpliwym i wytrwałym wychowaniem nowego elementu, z przyciąganiem go **do praktycznej działalności.** O sile i zdolności bojowej organizacji komsomolskiej decyduje nie tylko ilość komsomolców, ale i to, jak aktywnie biorą oni udział w pracy, jak przestrzegają wewnętrzno-komsomolskiej demokracji i dyscypliny.

Komsomoł jest obecnie tak zwarty, jak dotąd nigdy. To zobowiązuje nas do jeszcze większej troski o wychowanie każdego komsomolca w duchu pełnej dyscypliny organizacyjnej. Fakty mówią o tym, że w niektórych organizacjach komsomolskich kuleje dyscyplina. Komitet Centralny Komsomołu zmuszony był niekiedy do podejmowania uchwał w sprawie poważnego zalegania składek członkowskich w niektórych organizacjach. Wiele pracy poświęcono uporządkowaniu ewidencji w Komsomole.

Na zebraniach, konferencjach i zjazdach komsomolcy słusznie krytykowali Komitet Centralny WLKZM, Komitety Obwodowe i Krajowe, oraz Komitety Centralne Republik Związkowych za ogólnikowe, mało konkretne kierowanie pracą, za obfitość dyrektyw. **Potok papierów w niektórych organizacjach komsomolskich rzeczywiście osiągnął wielkie rozmiary.** Np. Kujbyszewski Komitet Obwodowy WLKZM w 1948 r. skierował do Komitetów rejonowych Komsomołu 367 uchwał i instrukcji oraz 63 telegramy! Takie metody praktykuje się nie tylko w Kujbyszewie. Zaporożski Miejski Komitet Komsomołu opracował i rozesłał do Komitetów rejonowych i fabrycznych schemat sprawozdania informacyjnego o pracy organizacji komsomolskich w przemyśle i transporcie. Sprawozdanie zawierało 26 pytań w zasadniczych punktach i przeszło 100 pytań w podpunktach. Co miesiąc należało przekazywać je do Miejskiego Komitetu...

Na zebraniach, konferencjach i zjazdach mówiło się także o tym, że niektórzy **działacze komsomolscy nie trudzą się odwiedzaniem rejonowych i podstawowych organizacji komsomolskich. Inni, zamiast pomóc na miejscu, ograniczają się do zebrania faktów, celem opracowania następnej instrukcji.**

Niektórzy nasi kierownicy niesłusznie pokładają wszystkie nadzieje w sile instrukcji. Nie potrzeba nam ani potoków papieru, ani wielogodzinnych dyskusji. Nasi towarzysze sami rozumieją całą szkodliwość „papierkowego" kierownictwa, **ale nie starcza nam niekiedy siły charakteru, aby zadać temu złu decydujący cios. Niewątpliwie musimy ten brak wykorzenić i wykorzenimy go.**

Dyscyplina w Komsomole opiera się **na świadomym zrozumieniu przez członków Komsomołu obowiązków nałożonych na nich przez statut WLKZM.** Wyrobienie u każdego komsomolca twardej, świadomej dyscypliny, jest jednym z najważniejszych zadań. **Gdzieniegdzie jednak próbuje się u nas zamienić wychowanie i przekonywanie — zasadnicze metody pracy Komsomołu — na zarządzenie i stosowanie nacisku.** Biuro Ulianowskiego Komitetu obwodowego Komsomołu za **jedyny** bodajże sposób wychowania uważało stosowanie sankcji. W ciągu drugiego półrocza 1948 r. Komitet obwodowy udzielił nagany 12 sekretarzom Komitetów rejonowych i zwolnił z pracy 9 pracowników Komsomołu. — Biuro Samarkandzkiego Komitetu obwodowego Komsomołu na jednym z posiedzeń nałożyło trzy kary na sekretarza Isztychańskiego Komitetu rejonowego, tow. Utaszewa. Przy omawianiu pierwszej kwestii udzielono mu nagany, przy omawianiu drugiej — surowej nagany, przy omawianiu trzeciej — dano mu upomnienie. Nagan już zabrakło.

Jednym z przejawów „zarządzania" jest odgórne komenderowanie całą pracą Podstawowych Organizacji komsomolskich. Niektóre obwodowe, miejskie i rejonowe Komitety zapominają, że **zadaniem ich jako organu politycznego kierownictwa**

jest pobudzenie i popieranie inicjatywy i samodzielności Podstawowych Organizacji komsomolskich, wytyczenie im prawidłowej linii, a nie sprawowanie drobiazgowego nadzoru.

Komsomoł jednoczy w swych szeregach młodzież w różnym wieku i różnych zawodów. **Praca z każdą z tych grup posiada swoje właściwości, które winny być uwzględniane przez kierownictwo. Zróżnicowane, konkretne, a nie ogólnikowe podejście do kierowania pracą, powinno coraz silniej przenikać do całej naszej praktycznej działalności, a kierownicze kadry komsomolskie muszą to podejście sobie przyswoić.**

Obwodowe i Krajowe Komitety Komsomołu muszą znać pracę każdego Komitetu rejonowego i miejskiego, muszą pomagać im w rzeczywistym kierowaniu Podstawowymi Organizacjami komsomolskimi, z uwzględnieniem konkretnych warunków istniejących w danym mieście czy rejonie. Obowiązkiem Komitetu rejonowego jest z kolei kierowanie pracą każdej Podstawowej Organizacji komsomolskiej, okazywanie jej stałej i konkretnej pomocy.

Dalsza poprawa nie tylko organizacyjnej, ale i wszechstronnej działalności Komsomołu możliwa jest tylko przy jak najszerszym zastosowaniu **bolszewickiej krytyki i samokrytyki. Nie powinno być u nas miejsca dla zarozumiałości i zadawalania się osiągniętymi rezultatami. Krytyka i samokrytyka są wypróbowanym, potężnym orężem wychowania bolszewickiego, są siłą napędową naszego rozwoju. Muszą się one stać i naszym nieustannie stosowanym orężem.**

Na skutek wysiłków partii bolszewickiej sformowały się i wyrosły kadry, całą istotą oddane bolszewickiej Partii, jej Komitetowi Centralnemu i towarzyszowi Stalinowi. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że **kadry komsomolskie pod kierownictwem bolszewickiej Partii i jej Centralnego Komitetu zrobią wszystko, aby Komsomoł pomyślnie wykonał zadanie wychowania młodzieży radzieckiej w duchu komunistycznym.**

Towarzysze!

Komsomoł całą swoją działalność prowadzi pod kierownictwem Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii Bolszewickiej. Wszystkie swoje sukcesy Komsomoł zawdzięcza Partii Lenina — Stalina. Ta Partia jest naszym głównym wychowawcą i nauczycielem. **Komsomoł był i zawsze będzie wierny Partii komunistycznej.**

Towarzysz Stalin cierpliwie i wytrwale, z ogromną miłością i troską, kształtuje w naszej młodzieży nowe, komunistyczne cechy, nowe wartości członka społeczeństwa socjalistycznego. Towarzysz Stalin głęboko i wszechstronnie zna zainteresowania młodzieży, zna nurtujące ją problemy, jej potrzeby i nadzieje, towarzysz Stalin otacza naszą młodzież ogromną miłością i uwagą. Wskazówki towarzysza Stalina uzbrajają młodzież radziecką w jasne zrozumienie wydarzeń, porywają młodych patriotów radzieckich do walki o zwycięstwo komunizmu.

Towarzysz Stalin to sztandar naszej młodzieży; miliony radzieckich chłopców i dziewcząt noszą w sercach postacie wielkich twórców naszej Partii i państwa — Lenina i Stalina. Miliony naszej młodzieży uczą się żyć i pracować, walczyć i zwyciężać tak jak Lenin, jak Stalin.

Za wybitne zasługi dla ojczyzny w dziele wychowania młodzieży radzieckiej w duchu komunistycznym, za aktywny udział w budownictwie socjalizmu, w związku z 30-leciem istnienia WLKZM, **Leninowsko-Stalinowski Komsomoł został nagrodzony po raz wtóry orderem Lenina.** W imieniu wszystkich komsomolców, w imieniu całej młodzieży Związku Radzieckiego, wyrażamy głęboką wdzięczność naszemu kochanemu Rządowi, drogiemu towarzyszowi Stalinowi, za tak wysoką ocenę naszej pracy. Przysięgamy udowodnić, że zasługujemy na zaufanie Partii i Rządu, nowymi bojowymi czynami ku chwale naszej kochanej ojczyzny.

Naszej młodzieży, Komsomołowi przypadł w udziale wielki zaszczyt pracy pod kierownictwem genialnego kontynuatora dzieła Lenina — towarzysza Stalina. **Być godnym tego zaszczytu, zawsze i wszędzie podążać za wielkim przykładem naszego wodza i nauczyciela, z wiarą i szczerością, sumiennie i ofiarnie służyć ludowi radzieckiemu — w tym i tylko w tym widzi nasza młodzież treść i cel swojego życia.**

Niech żyje nasza potężna Radziecka Ojczyzna!

Niech żyje młodzież radziecka i jej czołowy oddział **Leninowsko-Stalinowski** Komsomoł!

Niech żyje nasza wspaniała Partia Komunistyczna!

Niech żyje nasz wielki wódz i nauczyciel, drogi i kochany **Towarzysz Stalin!**

(Tłumaczył Br. S.)

Drukarnia Nr 2. Sp. Wyd.-Oświat. „Czytelnik", Marszałkowska 3/5.